

Súd: Okresný súd Banská Bystrica
Spisová značka: 61Cbi/16/2014
Identifikačné číslo súdneho spisu: 6114217155
Dátum vydania rozhodnutia: 21. 09. 2015
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Marián Blaha
ECLI: ECLI:SK:OSBB:2015:6114217155.5

Rozhodnutie

Okresný súd Banská Bystrica v konaní pred samosudcom JUDr. Mariánom Blahom v právnej veci navrhovateľa PROFI CREDIT Slovakia, s.r.o., so sídlom Pribinova 25, 824 96 Bratislava, IČO: 35 792 752, právne zastúpeného Advokátska kancelária JUDr. Andrea Cviková, s.r.o., so sídlom Kubániho 16, 811 04 Bratislava, IČO: 47 233 516, proti odporcovi JUDr. Ján Čipka, správca, so sídlom kancelárie správcu Partizánska 197, 981 01 Hnúšťa, správca konkurznej podstaty úpadcu G. V., L.. XX. XX. XXXX, J. A.. XX S. XX, XXX XX Y., štátny občan SR, o určenie pravosti popretých pohľadávok, takto

rozhodol:

Súd u r č u j e, že pohľadávky prihlásené navrhovateľom v konkurze vedenom pred Okresným súdom Banská Bystrica, pod sp. zn. 2K/16/2014 v súhrnnej prihláške na základe zmluvy o revolvingovom úvere č. 8500004205 v časti úrokov z omeškania vo výške 2,09 Eur a v súhrnnej prihláške na základe zmluvy o revolvingovom úvere č. 8200045026 v časti úrokov z omeškania vo výške 34,26 Eur sú oprávnené.

Vo zvyšnej časti súd návrh z a m i e t a.

Súd n e p r i z n á v a odporcovi právo na náhradu trov tohto konania.

o d ô v o d n e n i e :

Navrhovateľ sa pôvodne svojim návrhom domáhal určenia, že jeho pohľadávka prihlásená v súhrnnej prihláške na základe zmluvy o revolvingovom úvere:

1/ č. 8200032003 vo výške istiny 1 894,40 Eur, vo výške z úroku z omeškania 555,96 Eur, a teda v celkovej sume 2 450,36 Eur je nesporná a zistená,

2/ č. 8200033306 vo výške istiny 1 419,55 Eur, vo výške z úroku z omeškania 437,56 Eur, v časti nákladov z uplatnenia 95,02 Eur, a teda v celkovej výške 1 952,13 Eur je nesporná a zistená,

3/ č. 8200033308 vo výške istiny 2 087,96 Eur, vo výške z úroku z omeškania 645,47 Eur, v časti nákladov z uplatnenia 362,84 Eur, a teda v celkovej sume 3 096,27 Eur je nesporná a zistená,

4/ č. 8500002722 vo výške istiny 1 797,70 Eur, vo výške z úroku z omeškania 556,38 Eur v časti nákladov z uplatnenia 447,20 Eur, a teda v celkovej sume 2 801,28 Eur je nesporná a zistená

5/ č. 8500004205 vo výške istiny 1 189,27 Eur, vo výške z úroku z omeškania 160,05 Eur, v časti nákladov z uplatnenia 281,82 Eur, a teda v celkovej sume 1 631,14 Eur je nesporná a zistená,

6/ č. 8200045026 vo výške istiny 2 243,30 Eur, vo výške z úrokov z omeškania 464,59 Eur, v časti nákladov z uplatnenia 406,55 Eur, a teda v celkovej sume 3 114,44 Eur je nesporná a zistená.

Celkovo sa teda domáhal navrhovateľ určenia pravosti popretých pohľadávok v hodnote 15 045,62 Eur. V priebehu konania navrhovateľ vzal späť svoj návrh v časti o určenie pravosti popretej pohľadávky vo výške 95,02 Eur, a to pri pohľadávke pod poradovým č. 2, ktorá suma predstavovala náklady z uplatnenia pohľadávky. Keďže súd konanie na základe uvedeného čiastočného späťvzatia zastavil uznesením v spise na č.l. 94, pri určení pravosti pohľadávky pod poradovým č. 2 sa teda celková suma pohľadávky, ktorej určenia pravosti sa navrhovateľ domáhal, znížila zo sumy 1 952,13 Eur na 1 857,11 Eur. V priebehu konania odporca svojim podaním dňa 23. 01. 2015 v spise na č.l. 92 uznal časť pohľadávky navrhovateľa vo výške 18,27 Eur, a to pri istine pohľadávky pod poradovým č. 5 a časť pohľadávky pod poradovým č. 6 vo výške 570,33 Eur. V takto uznanej časti pohľadávok odporcom, navrhovateľ vzal svoj návrh späť podaním zo dňa 31. 05. 2015 v spise na č.l. 104, v ktorej časti súd konanie zastavil uznesením č.k. 62Cbi/16/2014-112. Po takomto čiastočnom zastavení konania preto predmetom určenia pohľadávky pod poradovým č. 5 ostala celková suma 1 612,87 Eur a pri pohľadávke pod poradovým č. 6 predmetom konania ostalo určenie pravosti popretej pohľadávky vo výške 2 544,11 Eur. Po vyššie uvedených čiastočných zastaveniach tohto konania, preto predmetom konania oproti pôvodnému určeniu prihlásených pohľadávok v hodnote 15 045,62 Eur, predmetom konania ostal nárok navrhovateľa na určenie pravosti popretých pohľadávok v celkovej hodnote 14 362,- Eur.

Po čiastočných späťvzatiach návrhu odôvodnil navrhovateľ svoj nárok na určenie pravosti popretých pohľadávok tým, že na základe 6-tich zmlúv o revolvingových úveroch uzavretých medzi navrhovateľom a úpadcom Patrikom Fábrym, si tento ako dlžník neplnil povinnosti podľa vyššie uvedených zmlúv o revolvingovom úvere, neuhrádzal dohodnuté splátky úveru, čím došlo k vzniku nároku navrhovateľa na zaplatenie neuhradenej časti istiny, úrokov z omeškania, nákladov z uplatnenia pohľadávok (trovy právneho zastúpenia a súdny poplatok pri uplatňovaní pohľadávky pod poradovým č. 3) a nákladov rozhodcovského konania pri uplatňovaní pohľadávok pod poradovým č. 4,5,6. Keďže tunajší súd dňa 03. 04. 2014 uznesením č. k. 2K/16/2014 vyhlásil konkurz na majetok dlžníka Patrik Fábry, pričom uznesenie o vyhlásení konkurzu bolo zverejnené dňa 09. 04. 2014 (v spise na č.l. 107), navrhovateľ si prihlásil do konkurzného konania súhrnnou prihláškou zo dňa 23. 05. 2014 vyššie uvedené pohľadávky pod poradovým č. 1až 6. Dňa 02. 07. 2014 bolo navrhovateľovi doručené popretie pohľadávky odporcom ako správcom, a to popretie pohľadávok pod poradovým č. 1,2,3 a 5, čo do právneho dôvodu výšky prihlásenej pohľadávky, pod poradovým č. 4 čo do právneho dôvodu, výšky a vymáhateľnosti a pod poradovým č. 6 do právneho dôvodu, výšky a vymáhateľnosti pohľadávok. Z dôvodu popretia uvedených pohľadávok, navrhovateľ doručil tunajšiemu súdu 01. 08. 2014 návrh na určenie pravosti popretých pohľadávok vo faxovej podobe, ktoré bolo následne doplnené v písomnej podobe, a to odoslaním písomného návrhu na pošte dňa 04. 08. 2014.

Odporca v konaní pred súdom dňa 23. 01. 2015 uznal čiastočne nárok uplatnený navrhovateľom, a to pri uplatnenej pohľadávke pod poradovým č. 5 vo výške istiny 18,27 Eur a pri pohľadávke pod poradovým č. 6 vo výške istiny 570,33 Eur, pričom v tejto časti súd konanie zastavil. Vo zvyšnej časti žiadal odporca návrh navrhovateľa zamietnuť v celom rozsahu ako nedôvodný vzhľadom k tomu, že nárok uplatnený navrhovateľom vyplýva zo spotrebiteľských zmlúv, pričom podľa tvrdenia odporcu došlo medzi navrhovateľom a úpadcom k dojednaniu neprijateľných zmluvných spotrebiteľských podmienok, pričom istina z poskytnutých úverov zo strany úpadcu mala byť uhradená (okrem uznanej časti vyššie uvedenej) a keďže podľa názoru odporcu sa jedná o dojednanie neprijateľných zmluvných podmienok, nevznikol navrhovateľovi nárok na zaplatenie úrokov, úrokov z omeškania a ďalších nákladov uplatnených navrhovateľom pri prihlasovaní uvedených pohľadávok. Z týchto dôvodov preto žiadal odporca, okrem uznanej časti, tak ako je uvedené vyššie, návrh zamietnuť v celom rozsahu ako nedôvodný.

Súd vykonal dokazovanie výsluchom odporcu ako účastníka konania, oboznámením sa s kópiou súhrnnej prihlášky v spise na č.l. 11 a nasl., s písomným popretím uplatnenej pohľadávky zo dňa 30. 06. 2014, s kópiou revolvingovej zmluvy č. 8200032003, č. 8200033306, č. 8200033308, č. 8500002722, č. 8500004205, č. 8200045026, so zmluvnými dojednaniami k uvedeným zmluvám o revolvingovom úvere, s prehľadom súm vyplatených úverov a uhradených splátok v spise na č.l. 28 a 28pv, s výpisom z

obchodného registra navrhovateľa, s písomným vyjadrením odporcu zo dňa 03. 09. 2014, s dokladom o prijatí faxového návrhu navrhovateľa v spise na č.l. 41, s písomným vyjadrením navrhovateľa zo dňa 11. 10. 2014, s kópiou rozhodcovského rozsudku č. RK-PC-549/14/LP, s kópiou rozhodcovského rozsudku č. 29/09/13, č. RK-PC-990/13-EK, s písomným vyjadrením navrhovateľa zo dňa 19. 12. 2014, s výpisom z karty klienta k zmluve k vyššie uvedeným úverovým zmluvám v spise na č.l. 74 až 79, s dokladmi preukazujúcimi vyplatenia poskytnutého úveru v spise na č.l. 83 až 86, s písomným vyjadrením odporcu zo dňa 23. 01. 2015, s výpisom z účtu v banke o poskytnutí úveru podľa úverovej zmluvy č. 8200045026 v spise na č.l. 98, s výpisom z obchodného vestníka č. 69/2014 zo dňa 09. 04. 2014, s písomným vyjadrením navrhovateľa zo dňa 07. 08. 2015, s kópiou posúdenia schopnosti úpadcu splácať úver v spise na č.l. 122, s kópiou rozhodcovskej zmluvy č. 8500002722, č. 8500004205, č. 8200045026, s kópiami hodnotenia dlžníka v spise na č.l. 126 až 141, s pripojeným spisom Okresného súdu Brezno sp. zn. 4Er/708/2014 a zistil nasledovný skutkový stav:

Uznesením zo dňa 03. 04. 2014 pod sp. zn. 2K/16/2014 vyhlásil tunajší súd konkurz na majetok dlžníka Patrik Fábry, nar. 23. 06. 1971, pričom uznesenie o vyhlásení konkurzu bolo zverejnené v Obchodnom vestníku č. 69/20144 dňa 09. 04. 2014 (v spise na č.l. 107). V zmysle ustanovenia § 199 ods. 9 Zákona č. 7/2005 Z.z., preto nastali účinky vyhlásenia konkurzu ku dňu 10. 04. 2014. Od tohto dátumu začala plynúť 45 dňová lehota na prihlasovanie pohľadávok v zmysle § 28 ods. 2 Zákona č. 7/2005 Z.z., ktorá uplynula navrhovateľovi dňom 26. 05. 2014 a keďže navrhovateľ si uplatnil svoju pohľadávku dňa 23. 05. 2014 (podľa kópie súhrnnej prihlášky v spise na č.l. 11 a nasl.), prihláška navrhovateľa bola uplatnená včas, pričom táto skutočnosť sporná medzi účastníkmi konania nebola. Následne dňa 23. 06. 2014 odporca vydal oznámenie pre navrhovateľa o popretí ním uplatnených pohľadávok. Keďže lehota na prihlásenie pohľadávok uplynula dňa 26. 05. 2015, 30 dňová lehota na popretie pohľadávok podľa § 32 ods. 3, písm. a) Zákona č. 7/2005 Z.z uplynula 25. 06. 2014 a odporcom vykonané popretie bolo preto vykonané včas. Uvedené popretie bolo doručené navrhovateľovi dňa 02. 07. 2014 (v spise na č.l. 14), pričom od tohto dátumu začala navrhovateľovi plynúť 30 dňová lehota na podanie žaloby o určenie pravosti popretej pohľadávky podľa § 32 ods. 9 Zákona č. 7/2005 Z.z. Navrhovateľ doručil tunajšiemu súdu návrh faxovým podaním, ktoré bolo doručené dňa 01. 08. 2014 tak, ako to vyplýva zo záhlavia tohto návrhu v spise na č.l. 1, ako aj z dodatočne pripojenej evidencie o doručení tohto faxového podania navrhovateľa v spise na č.l. 41, ktoré preukazuje doručenie tohto faxového podania obsahujúce návrh vo veci samej dňa 01. 08. 2014. Následne v lehote 3 dní od doručenia faxového podania, a to 04. 08. 2014 odosielal navrhovateľ prostredníctvom pošty písomné doplnenie návrhu, a keďže toto písomné doplnenie návrhu bolo odoslané poštou v 3 dňovej lehote podľa § 42 ods. 1 O.s.p., návrh na určenie pravosti popretej pohľadávky bol doručený včas a súd preto neprihliadol na námietku odporcu o oneskorene podanom návrhu zo strany navrhovateľa.

Dňa 05. 10. 2010 uzavrel navrhovateľ s úpadcom zmluvu o revolvingovom úvere č. 8200032003, predmetom ktorej bol záväzok navrhovateľa poskytnúť úpadcovi úver vo výške 1 500,- Eur so splatnosťou v 42 mesačných splátkach splatných vždy k 15 dňu v mesiaci vo výške po 80,37 Eur, t.j. s celkovou úhradou predstavujúcej úver a úroky v sume 3 375,54 Eur s ročnou percentuálnou mierou nákladov za úver 68,07%, s ročnou úrokovou sadzbou úveru 70,01%. Zároveň v článku 8 bod 1. malo dôjsť medzi navrhovateľom a úpadcom k dohode o poskytnutí služby podľa § 269 ods. 2 Obchod. zákonníka spočívajúcej v možnosti odkladu maximálne 3 akýchkoľvek splátok revolvingového úveru na základe žiadosti, pričom za túto službu sa zaviazal úpadcu uhradiť navrhovateľovi sumu 215,75 Eur. Na základe takto uzavretej zmluvy v zmysle prehľadu úveru a splátok v spise na č.l. 28, reálne poskytol navrhovateľ úpadcovi sumu 1 284,25 Eur tak ako to vyplýva z výpisu z účtu navrhovateľa zo dňa 05. 10. 2015 v spise na č.l. 86. Hoci sa navrhovateľ zaviazal na poskytnutie úveru úpadcovi vo výške 1 500,- Eur, reálne teda bola poskytnutá suma úveru vo výške 1 284,25 Eur, pričom zostávajúca suma 215,75 Eur mala predstavovať záväzok úpadcu uhradiť navrhovateľovi odplatu za službu odkladu splatnosti splátok úveru podľa článku 8.1 revolvingovej zmluvy. Z takto poskytnutého úveru uhradil úpadcu navrhovateľovi sumu 1 641,88 Eur tak, ako to vyplýva z prehľadu tejto úverovej zmluvy v spise na č.l. 28, pričom suma tejto úhrady medzi účastníkmi konania sporná nebola. Úpadca teda uhradil navrhovateľovi sumu vyššiu ako bola istina poskytnutého úveru. Hoci teda úpadca uhradil navrhovateľovi sumu prevyšujúcu reálne poskytnutú čiastku úveru, svojou súhrnnou prihláškou pod poradovým č. 1 (v spise na č.l. 11) si uplatnil navrhovateľ voči úpadcovi neuhradenú sumu istiny vo výške 1 894,40 Eur, ako neuhradenú časť 26 splátky v sume 45,89 Eur a neuhradených 23 splátok pod poradovým č. 27 až 49 vo výške 80,37 Eur každej splátky s prihliadnutím na povolenie odkladu splatnosti jednotlivých splátok. Zároveň si uplatnil

navrhovateľ z tejto úverovej zmluvy ku dňu vyhlásenia konkurzu 09. 04. 2014 aj úroky z omeškania a poplatok z omeškania vo výške 555,96 Eur.

Dňa 07. 12. 2010 uzavrel navrhovateľ s úpadcom ďalšiu zmluvu o revolvingovom úvere č. 8200033306, v zmysle ktorej sa zaviazal navrhovateľ poskytnúť úpadcovi revolvingový úver vo výške 1 020,- Eur, ktorý mal byť splatný 42 mesačnými splátkami splatnými vždy k 12. dňu v mesiaci vo výške po 54,65 Eur, t.j. celkom mal uhradiť úpadca navrhovateľovi 2 295,30 Eur s ročnou percentuálnou mierou nákladov (RPMN) 70,16%, ročnou úrokovou sadzbou úveru 70,01%. Opätovne v článku 8 bod 1. tejto zmluvy bola dohodnutá služba možnosti odkladu splátok úveru za odplatu, za ktorú sa zaviazal uhradiť úpadca navrhovateľovi sumu 146,92 Eur. Na základe takto uzavretej zmluvy vyplatil navrhovateľ úpadcovi úver vo výške 873,08 Eur podľa prehľadu úveru v spise na č.l. 28pv, a tak ako to vyplýva z výpisu z bankového účtu navrhovateľa zo dňa 13. 12. 2010 v spise na č.l. 85. Z dohodnutej sumy 1 020,- Eur úveru vyplatil teda navrhovateľ úpadcovi reálne 873,08 Eur, pričom zvyšnú čiastku 146,92 Eur si započítal navrhovateľ podľa článku 8 bod 1. z dôvodu poskytnutia služby o odklade splátok úveru. Z takto reálne poskytnutej výšky úveru 873,08 Eur uhradil úpadca navrhovateľovi sumu prevyšujúcu poskytnutú istinu úveru, a to vo výške 985,05 Eur tak, ako to vyplýva z prehľadu úveru v spise na č.l. 28pv, pričom táto skutočnosť sporná medzi účastníkmi konania nebola. Napriek tomu, že úpadca uhradil navrhovateľovi sumu vyššiu ako reálne poskytnutý úver, uplatnil si navrhovateľ v rámci konkurzu pod pohľadávkou poradové č. 2 neuhradenú časť istiny v celkovej výške 1 419,55 Eur, ktorá predstavuje neuhradenú časť 24 splátky v sume 53,35 Eur a neuhradených 25 splátok úveru pod poradovým č. 25 až 49 po zohľadnení odkladu 8,9,10,20,21 splátky úveru. Ďalej si navrhovateľ pôvodne uplatnil aj náklady trov právneho zastúpenia v sume 95,02 Eur, pričom v tejto časti, ako bolo uvedené vyššie, navrhovateľ vzal svoj návrh späť a súd konanie v tejto časti zastavil. Okrem istiny 1 419,55 Eur si uplatnil navrhovateľ aj úroky z omeškania - poplatok z omeškania ku dňu vyhlásenia konkurzu v sume 437,56 Eur.

Dňa 07. 12. 2010 uzavrel úpadca s navrhovateľom ďalšiu zmluvu o revolvingovom úvere č. 8200033308, v zmysle ktorej sa zaviazal navrhovateľ poskytnúť úpadcovi úver vo výške 1 500,- Eur splatný v 42 mesačných splátkach vždy k 12. dňu v mesiaci vo výške splátky po 80,37 Eur, pričom celková suma splátok predstavuje 3 375,54 Eur, RPMN predstavuje 70,16% a ročná úroková sadzba 70,01%. Opätovne v článku 8 bod 1. sa zaviazal úpadca zaplatiť navrhovateľovi sumu 215,75 Eur za poskytnutie možnosti odkladu splátok úveru. Z dohodnutej výšky úveru 1 500,- Eur reálne vyplatil navrhovateľ úpadcovi sumu 1 284,25 Eur tak, ako to vyplýva z prehľadu úveru v spise na č.l. 28 ako aj z výpisu bankového účtu navrhovateľa zo dňa 13. 12. 2010 v spise na č.l. 85. Zostávajúca suma 215,75 Eur predstavuje navrhovateľom započítanú sumu za poskytnutie možnosti odkladu splátok úveru. Z takto reálne poskytnutého úveru vo výške 1 284,25 Eur splatil úpadca navrhovateľovi sumu 1 448,32 Eur tak ako to vyplýva z prehľadu úveru v spise na č.l. 28, ktorá skutočnosť sporná medzi účastníkmi konania nebola. Napriek úhrade zo strany odporcu sumy vyššej ako poskytnutá čiastka úveru si uplatnil navrhovateľ voči úpadcovi v konkurze pod pohľadávkou pod poradovým č. 3 neuhradenú časť istiny vo výške 2 087,96 Eur, ktorá predstavuje neuhradenú časť splátky pod poradovým č. 24 vo výške 78,71 Eur a 25 splátok úveru pod poradovým č. 25 až 39 po zohľadnení odkladu splatnosti splátok 8,9,10,20,21. Ďalej si uplatnil navrhovateľ úroky z omeškania - poplatok z omeškania vo výške 645,47 Eur a náklady súvisiace s uplatnením pohľadávky vo výške 362,84 Eur tvorené z trov právneho zastúpenia vo výške 237,84 Eur a súdneho poplatku za vydanie platobného rozkazu v sume 125,- Eur pri uplatňovaní uvedenej pohľadávky v súdnom konaní.

Dňa 21. 02. 2011 uzavrel navrhovateľ s úpadcom ďalšiu zmluvu o revolvingovom úveru č. 8500002722, v zmysle ktorej sa zaviazal navrhovateľ poskytnúť úpadcovi úver vo výške 1 200,- Eur splatný v 42 mesačných splátkach vždy k 19. dňu v mesiaci vo výške po 64,29 Eur, s celkovou úhradou vo výške 2 700,18 Eur, s RPMN 65,09%, s ročnou úrokovou sadzbou 70%. Opätovne v zmysle článku 8 bod 1. sa úpadca zaviazal navrhovateľovi zaplatiť odplatu za poskytnutie možnosti odkladu splátok úveru vo výške 172,79. Na základe takto uzavretej zmluvy o úvere poskytol navrhovateľ odporcovi úver reálne vo výške 1 027,21 Eur tak, ako to vyplýva z prehľadu úveru v spise č.l. 28pv a ako to vyplýva z výpisu z účtu navrhovateľa zo dňa 24. 02. 2011 v spise na č.l. 84. Reálne poskytnutá výška úveru 1 027,21 Eur bola nižšia ako záväzok navrhovateľa v zmluve o úvere, vzhľadom na započítanie odmeny za odklad splatnosti splátok podľa článku 8 bod 1. tejto zmluvy vo výške 172,79 Eur. Z takto reálne poskytnutého úveru 1 027,21 Eur splatil úpadca navrhovateľovi sumu vyššiu, a to čiastku 1 031,06 Eur tak, ako to vyplýva z prehľadu úveru v spise na č.l. 28pv, ktorá skutočnosť sporná medzi účastníkmi konania nie je. Napriek splateniu vyššej sumy oproti poskytnutiu čiastky úveru si uplatnil navrhovateľ

v konkurze pohľadávku pod poradovým č. 4, a to istinu vo výške 1 797,70 Eur, ktorá predstavuje neuhradenú časť 22. splátky vo výške 61,87 Eur a 27 neuhradených splátok pod poradovým č. 23 až 49 pri zohľadnení odkladu splátok úveru pod poradovým č. 5,6,17 a 18. Ďalej si uplatnil navrhovateľ úrok z omeškania - poplatok z omeškania ku dňu vyhlásenia konkurzu vo výške 556,38 Eur a náklady z uplatnenia tejto pohľadávky vo výške 447,20 Eur, ktoré sú tvorené poplatkom za rozhodcu vo výške 49,79 Eur v zmysle rozhodcovského rozsudku RK-PC-990/13-EK (v spise na č.l. 64) a trov právneho zastúpenia v rámci tohto rozhodcovského konania vo výške 320,91 Eur, poplatkom za kolky vo výške 16,50 Eur v rámci exekučného konania 4Er/708/2014 (podľa obsahu pripojeného exekučného spisu Okresného súdu Brezno) a trov exekúcie vo výške 60,- Eur. Súd má predloženú zo strany navrhovateľa rozhodcovskú zmluvu č. 8500002722 (v spise na č.l. 123) uzavretú medzi navrhovateľom a úpadcom, v zmysle ktorej bola dohodnutá možnosť riešenia sporu medzi zmluvnými stranami v rozhodcovskom konaní, pričom výber medzi súdnym a rozhodcovským konaním spočíva vždy na žalobcovi. V článku 5 rozhodcovskej zmluvy bola daná zároveň na výber možnosť výberu rozhodcovských súdov, pričom výber rozhodcovského súdu je daný na žalobcovi. Na základe takto uzavretej rozhodcovskej zmluvy bol vydaný rozhodcovským súdom Victoria, rozhodcovský súd v Žiline dňa 09. 05. 2013 rozhodcovský rozsudok sp. zn. RK-PC990/13-EK, ktorým bol úpadca zaviazaný na zaplatenie sumy 1 927,99 Eur spolu so zmluvnou pokutou 0,065 Eur denne a úrokom z omeškania 2,525% ročne z jednotlivých súm až do zaplatenia a zároveň bol zaviazaný na zaplatenie poplatku za rozhodcovské konanie 49,79 Eur a trov právneho zastúpenia vo výške 320,91 Eur, ktoré boli uplatnené v prihláške navrhovateľom pod poradovým č. 4, pričom na základe tohto rozhodcovského konania sa začalo exekučné konanie pred Okresným súdom Brezno, pod sp. zn. 4Er/708/2014 (v zmysle pripojeného spisu), z ktorého si uplatňuje navrhovateľ náklady uplatnenia pohľadávky vo výške súdneho poplatku za exekúciu 16,50 Eur a trov exekúcie vo výške 60,- Eur.

Dňa 16. 05. 2011 uzavrel navrhovateľ s úpadcom ďalšiu zmluvu o revolvingovom úvere č. 8500004205, v zmysle ktorej sa zaviazal navrhovateľ poskytnúť úpadcovi úver vo výške 840,- Eur splatných 42 splátkami vždy k 16. dňu v mesiaci vo výške po 45,01 Eur, s celkovou výškou úhrady 1 890,42 Eur, s RPMN 69,73% a ročnou úrokovou sadzbou 70,02%. Opätovne v článku 8 bod 1. sa úpadca zaviazal navrhovateľovi zaplatiť odplatu za možnosť odkladu splátok vo výške 120,58 Eur. Na základe takto uzavretej zmluvy o revolvingovom úvere poskytol navrhovateľ reálne úpadcovi úver vo výške 719,42 Eur tak, ako to vyplýva z prehľadu úveru v spise na č.l. 28 a z výpisu z účtu navrhovateľa zo dňa 16. 05. 2011 v spise na č.l. 83. Z takto poskytnutého úveru vo výške 719,42 Eur reálne uhradil úpadca navrhovateľovi sumu 701,18 Eur, t.j. sumu nižšiu ako istina poskytnutého úveru, pričom neuhradený zostatok istiny 18,27 Eur odporca ako správca úpadcu v priebehu tohto konania uznal ako záväzok úpadcu, a teda odpadla spornosť tejto časti navrhovateľom uplatnenej istiny a z dôvodu späťvzatia, v tejto časti súd konanie o určenie pravosti pohľadávky v časti istiny pod poradovým č. 5 vo výške 18,27 Eur zastavil. Napriek tomu, že z uvedenej istiny tohto úveru ostalo neuhradených 18,27 Eur, uplatnil si navrhovateľ v rámci konkurzu pod pohľadávkou poradové č. 5 neuhradenú časť istiny vo výške 1 189,27 Eur, čo predstavuje neuhradenú časť 19. splátky vo výške 19,01 Eur a 26 splátok pod poradovým č. 20 až 45 po zohľadnení odkladu splatnosti splátok č. 15,16,17. Ďalej si navrhovateľ uplatnil úroky z omeškania - poplatok z omeškania vo výške 160,05 Eur a náklady z uplatnenia tejto pohľadávky v rozhodcovskom konaní vo výške 281,82 Eur pozostávajúce z poplatku za rozhodcu vo výške 31,80 Eur podľa rozhodcovskej zmluvy k tomuto úveru a trov právneho zastúpenia v rozhodcovskom konaní vo výške 250,02 Eur. K vyššie uvedenej zmluve o úvere uzavreli účastníci konania dňa 16. 05. 2011 rozhodcovskú zmluvu č. 800500004205 (č. l. 124) v rovnakom znení ako predchádzajúca rozhodcovská zmluva (viď. vyššie). Na základe takto uzavretej rozhodcovskej zmluvy na návrh navrhovateľa bol vydaný rozhodcovský rozsudok rozhodcovským súdom Victoria, rozhodcovský súd v Žiline, sp. zn. RK-PC-549/14-LP zo dňa 01. 04. 2014 (č.l. 51), ktorým bol úpadca zaviazaný na zaplatenie sumy 1 189,27 Eur spolu so zmluvnou pokutou 0,04% denne a úrokom z omeškania vo výške 1,15% ročne z jednotlivých súm a zároveň na náhradu poplatku za rozhodcovské konanie vo výške 31,80 Eur a trov právneho zastúpenia 250,02 Eur, ktoré boli uplatnené v rámci tohto incidenčného konania ako náklady z uplatnenia pohľadávky.

Dňa 14. 05. 2012 uzavrel navrhovateľ s úpadcom ďalšiu zmluvu o revolvingovom úvere č. 8200045026, v zmysle ktorej sa zaviazal navrhovateľ poskytnúť úpadcovi úver vo výške 1 200,- Eur, splatný 42 splátkami vždy k 25. dňu v mesiaci vo výške po 64,29 Eur s celkovou úhradou za uvedené obdobie v sume 2 700,18 Eur, s RPMN 67,79% a s ročnou úrokovou sadzbou 70%. Opätovne v článku 8 bod 1. zmluvy sa úpadca zaviazal zaplatiť navrhovateľovi odplatu za možnosť odkladu splátok úveru vo výške 172,79

Eur. Na základe takto uzavretej zmluvy o revolvingovom úvere poskytol navrhovateľ odporcovi reálne úver vo výške 1 027,21 Eur tak ako to vyplýva z prehľadu úverovej zmluvy v spise na č.l. 28pv a ako to vyplýva z výpisu z účtu navrhovateľa zo dňa 14. 05. 2012 v spise na č.l. 98. Hoci sa navrhovateľ zaviazal poskytnúť úpadcovi úver vo výške 1 200,- Eur, reálne mu bol poskytnutý v sume nižšej, a to v čiastke 1 027,21 Eur vzhľadom k tomu, že navrhovateľ si v zmysle článku 8 bod 1. započítal čiastku 172,79 Eur ako odplatu za umožnenie odkladu splátok úveru. Z takto reálne poskytnutého úveru vo výške 1 027,21 Eur uhradil úpadcu navrhovateľovi sumu 456,88 Eur tak ako to vyplýva v spise na č.l. 28pv a neuhradená ostala časť istiny úveru vo výške 570,33 Eur, ktorú odporca v tomto konaní uznal ako neuhradenú časť poskytnutého úveru a vzhľadom k tomu, že uznaním odporcu došlo k odstráneniu spornosti tejto pohľadávky, navrhovateľ v tejto časti uznania 570,33 Eur vzal svoj návrh späť a súd konanie v tejto časti zastavil. Napriek tomu, že ku dňu podania návrhu ostala neuhradená istina vo výške 570,33 Eur, uplatnil si navrhovateľ v súhrnnej prihláške pod poradovým č. 6 voči úpadcovi istinu vo výške 2 243,30 Eur, ktorá predstavuje neuhradenú časť 11 splátky vo výške 57,44 Eur a 25 neuhradených splátok pod poradovým č. 25 až 49 po zohľadnení odkladu splátky úveru pod poradovým č. 6,7,8. Zároveň si navrhovateľ uplatnil úroky z omeškania - poplatok z omeškania ku dňu vyhlásenia konkurzu vo výške 464,59, Eur a náklady z uplatnenia pohľadávky vo výške 406,55 Eur, ktoré sú tvorené poplatkom za rozhodcu vo výške 49,79 Eur v zmysle rozhodcovskej zmluvy uzavretej k tejto úverovej zmluve (č.l. 125) a trov právneho zastúpenia z rozhodcovského konania vo výške 356,76 Eur. K uvedenej zmluve o revolvingovom úvere uzavrel úpadcu s navrhovateľom rozhodcovskú zmluvu č. 8200045026 dňa 14. 05. 2012 v spise na č.l. 125, predmetom ktorej je dohoda o možnosti riešenia sporu vzniknutých zo zmluvy o revolvingovom úvere v rámci súdneho alebo rozhodcovského konania, pričom výber tohto spôsobu riešenia vždy závisí od žalobcu, pričom bolo dané na výber žalobcovi z dvoch rozhodcovských súdov. Na základe takto uzavretej rozhodcovskej zmluvy na návrh navrhovateľa bol vydaný rozhodcovský rozsudok Slovenským arbitrážnym súdom zriadeným spoločnosťou SLOVAK ARBITRATION COURT s.r.o. pod sp. zn. 29/09/13 zo dňa 16. 10. 2013 (č.l. 57), ktorým bol úpadca zaviazaný na zaplatenie sumy 2 303,30 Eur spolu so zmluvnou pokutou 0,065% denne a úrokom z omeškania vo výške 1,775% ročne z jednotlivých súm a zároveň bol zaviazaný na náhradu poplatku za rozhodcovské konanie 49,79 Eur a trov právneho zastúpenia vo výške 356,76 Eur (v spise na č.l. 57), ktoré trovy rozhodcovského konania boli uplatnené navrhovateľom po vyhlásení konkurzu v súhrnnej prihláške pod poradovým č. 6.

Odporca po prihlásení uvedených pohľadávok navrhovateľom poprel takto uplatnené pohľadávky s dňom popretia 23. 06. 2014 (v spise na č.l. 14 a 15) z dôvodu, že vo vzťahu k pohľadávke pod poradovým č. 1,2,3 a 5 malo dôjsť podľa názoru odporcu k zániku týchto pohľadávok splnením s poukazom na výšku poskytnutej čiastky revolvingu a uhradenej čiastky dlhu, pričom plnenie nad uhradenú sumu by bolo plnením na základe neprijateľných zmluvných podmienok v časti poskytnutého úveru a skutočnej výšky poskytnutej čiastky revolvingu. Ďalej došlo k popretiu pre neprijateľné zmluvné podmienky o výšky odplaty, pre neprijateľnú zmluvnú podmienku o výške úrokovej sadzby úveru, pre neprijateľnú podmienku podľa článku 3,4,5,14 a 18 zmluvných dojednaní a pri pohľadávke pod poradovým č. 2 a 3 pre nepreukázateľnosť nákladov z uplatnenia. Tieto pohľadávky správca poprel čo do právneho dôvodu výšky prihlásenej pohľadávky. Pri popretí pohľadávky pod poradovým č. 4 bola táto popretá z dôvodu zániku pohľadávky splnením vzhľadom na výšku poskytnutej čiastky revolvingu a uhradenej čiastky dlhu, pričom plnenie nad uhradenú sumu by bolo plnením na základe neprijateľných zmluvných podmienok najmä v časti výšky poskytnutého úveru a skutočnej výšky poskytnutej čiastke revolvingu, pre neprijateľnú zmluvnú podmienku o výške odplaty za poskytnutý úver, pri neprijateľnú zmluvnú podmienku o výške úrokovej sadzby úveru, pre neprijateľnú zmluvnú podmienku podľa článku 3,4,5,14 a 18 zmluvných dojednaní a pre nevymáhateľnosť rozhodcovského rozsudku RK-PC-990/13-EK a pre nepreukázateľnosť nákladov z uplatnenia. Pohľadávka pod poradovým č. 4 bola odporcom popretá čo do právneho dôvodu, výšky uplatnenej pohľadávky a jej vymáhateľnosti. Pohľadávka pod poradovým č. 6 bola odporcom uznaná vo výške 175,73 Eur a vo zvyšnej časti bola popretá čo do právneho dôvodu, výšky uplatnenej pohľadávky a jej vymáhateľnosti obdobne ako pri pohľadávke pod poradovým č. 4. Aj v priebehu súdneho konania odporca namietal neprijateľnosť zmluvných dojednaní, a to neprijateľnosť zmluvných podmienok vo vzťahu k reálnej výške poskytnutého úveru, k výške odplaty za poskytnutý úver, k výške úrokov z omeškania a ďalších zmluvných dojednaní.

Navrhovateľ nesúhlasil s obranou odporcu a tvrdil, že ním uplatnené pohľadávky sú dojednané v súlade s právnym poriadkom SR, úpadcom boli podpísané a potvrdené a odsúhlasené a navrhovateľovi preto vznikol nárok na ním uplatnené pohľadávky, navyše pokiaľ pohľadávky pod poradovým č. 4,5,6 boli

priznané, teda judikované na základe uzavretých rozhodcovských zmlúv vyššie uvedenými rozsudkami rozhodcovských súdov.

Podľa § 52 ods. 1 Občianskeho zákonníka v znení platnom do 30. 06. 2011, spotrebiteľskou zmluvou je každá zmluva bez ohľadu na právnu formu, ktorú uzatvára dodávateľ so spotrebiteľom.

Podľa § 52 ods. 2 Občianskeho zákonníka, ustanovenia o spotrebiteľských zmluvách ako aj všetky iné ustanovenia upravujúce právne vzťahy, ktorých účastníkom je spotrebiteľ, použijú sa vždy ak je to na prospech zmluvnej strany, ktorá je spotrebiteľom. Odlišné zmluvné dojednania alebo dohody, ktorých obsahom alebo účelom je obchádzanie tohto ustanovenia, sú neplatné.

Podľa § 52 ods. 2 Občianskeho zákonníka platného v čase vzniku právnych vzťahov medzi navrhovateľom a úpadcom, dodávateľ je osoba, ktorá pri uzatváraní a plnení spotrebiteľskej zmluvy koná v rámci predmetu svojej obchodnej alebo inej podnikateľskej činnosti.

Podľa § 52 ods. 4 Občianskeho zákonníka platného v čase vzniku právneho vzťahu medzi účastníkmi konania, spotrebiteľ je fyzická osoba, ktorá pri uzatváraní a plnení spotrebiteľskej zmluvy nekoná v rámci predmetu svojej obchodnej činnosti alebo inej podnikateľskej činnosti.

Podľa § 53 ods. 1 Občianskeho zákonníka, spotrebiteľské zmluvy nesmú obsahovať ustanovenia, ktoré spôsobujú značnú nerovnováhu v právach a povinnostiach zmluvných strán v neprospech spotrebiteľa (ďalej len „neprijateľná podmienka“). To neplatí ak ide o zmluvné podmienky, ktoré sa týkajú hlavného predmetu plnenia a primeranosti ceny ak tieto zmluvné podmienky sú vyjadrené určito, jasne a zrozumiteľne alebo ak boli neprijateľné podmienky individuálne dojednané.

Podľa § 53 ods. 2 Občianskeho zákonníka, za individuálne dojednané zmluvné ustanovenia sa nepovažujú také, s ktorými má spotrebiteľ možnosť oboznámiť sa pred podpisom zmluvy, ak nemohol ovplyvniť ich obsah.

Podľa § 53 ods. 3 Občianskeho zákonníka, ak dodávateľ nepreukáže opak, zmluvné ustanovenie dohodnuté medzi dodávateľom a spotrebiteľom sa nepovažujú za individuálne dojednané.

Podľa § 53 ods. 6 Občianskeho zákonníka platného v čase vzniku zmluvného vzťahu medzi navrhovateľom a úpadcom, ak predmetom spotrebiteľskej zmluvy je poskytnutie peňažných prostriedkov, nesmie odplata podstatne prevyšovať odplatu obvykle požadovanú na finančnom trhu za spotrebiteľské úvery v obdobných prípadoch. Pri posudzovaní obdobnosti prípadov sa prihliada najmä na finančnú situáciu spotrebiteľa, spôsob a mieru zabezpečenia jeho záväzku, objem poskytnutých peňažných prostriedkov a lehotu splatnosti.

Podľa § 1 ods. 1 Zákona č. 129/2010 Z.z. o spotrebiteľských úveroch a iných úveroch a pôžičkách, tento zákona upravuje práva a povinnosti súvisiace s poskytovaním spotrebiteľského úveru na základe zmluvy o spotrebiteľskom úvere, podmienky poskytovania spotrebiteľského úveru, náležitosti zmluvy o spotrebiteľskom úvere, spôsob výpočtu celkových nákladov spotrebiteľa spojených s poskytovaním spotrebiteľského úveru a ďalšie opatrenia na ochranu spotrebiteľa.

Podľa § 1 ods. 2 Zákona č. 129/2010 Z.z., spotrebiteľským úverom na účely tohto zákona je dočasné poskytnutie peňažných prostriedkov na základe zmluvy o spotrebiteľskom úvere vo forme pôžičky, úveru, odloženej platby alebo obdobnej finančnej pomoci poskytnutej veriteľom spotrebiteľovi.

Podľa § 9 ods. 2 písm. k) Zákona č. 129/2010 Z.z. v znení účinnom ku dňu vzniku vzťahu medzi navrhovateľom a úpadcom, zmluva o spotrebiteľskom úvere okrem všeobecných náležitostí podľa Občianskeho zákonníka musí obsahovať tieto náležitosti: výšku, počet a termíny splátok istiny, úrokov a iných poplatkov, prípadné poradie, v ktorom sa budú splátky priraďovať k jednotlivým nesplateným zostatkom s rôznymi úrokovými sadzbami spotrebiteľského úveru na účely jeho splatenia.

Podľa § 11 ods. 1 písm. a) Zákona č. 129/2010 Z.z. v znení účinnom ku dňu vzniku právneho vzťahu medzi navrhovateľom a úpadcom, poskytnutý spotrebiteľský úver sa považuje za bezúročný a bez

poplatkov ak zmluva o spotrebiteľskom úvere nemá písomnú formu podľa § 9 ods. 1 a neobsahuje náležitosti podľa § 9 ods. 2 písm. a) až k), r) a y) a § 10 ods. 1.

Podľa § 32 ods. 9 Zákona č. 7/2005 Z.z., veriteľ má právo domáhať sa na súde určenia popretej pohľadávky žalobou, pričom žaloba musí byť podaná voči všetkým, ktorí popreli pohľadávku. Toto právo musí byť uplatnené na súde voči všetkým týmto osobám do 30 dní od doručenia písomného oznámenia správcu o popretí pohľadávky veriteľovi, inak zanikne.

Podľa § 32 ods. 15 Zákona č. 7/2005 Z.z., v žalobe sa veriteľ môže domáhať určenia právneho dôvodu, vymáhateľnosti, poradie a výšky pohľadávky, ďalej zabezpečenia zabezpečovacím právom alebo poradia zabezpečovacieho práva. V žalobe sa môže domáhať najviac toho, čo uviedol v prihláške.

Podľa § 32 ods. 19 Zákona č. 7/2005 Z.z., pohľadávka určená právoplatným rozhodnutím súdu alebo iného orgánu verejnej moci sa v určenom rozsahu považuje za zistenú.

Pri rozhodovaní súdu o uplatnenom nároku navrhovateľa, súd posudzoval povahu právneho vzťahu medzi navrhovateľom a úpadcom vzhľadom na vznesené námietky odporcu voči uplatnenému nároku z dôvodu neprijateľných podmienok v rámci úpravy spotrebiteľskej ochrany. Súd má v konaní nepochybné preukázané, že medzi navrhovateľom a úpadcom došlo v období od 05. 10. 2010 do 14. 05. 2012 k uzavretiu 6 zmlúv o revolvingovom úvere. Vzhľadom k tomu, že v danom prípade sa na strane navrhovateľa jedná o osobu, ktorá pri uzatváraní týchto zmlúv konala v rámci predmetu svojej obchodnej činnosti, jedná sa o dodávateľa podľa § 52 ods. 3 Občianskeho zákonníka. Úpadca uzavrel všetky uzavreté zmluvy ako fyzická osoba - nepodnikateľ, a preto spĺňa definíciu spotrebiteľa podľa § 52 ods. 4 Občianskeho zákonníka. Vyššie uvedené zmluvné vzťahy vzniknuté medzi navrhovateľom a odporcom sú teda spotrebiteľským vzťahom v zmysle § 52 Občianskeho zákonníka. Z obsahu predložených zmlúv o revolvingových úveroch ďalej vyplýva, že ich podstatou bol záväzok navrhovateľa ako poskytovateľa finančných prostriedkov poskytnúť úpadcovi ako fyzickej osobe dočasne finančné prostriedky, a to vo forme revolvingového úveru, čím je zároveň splnená podmienka definície spotrebiteľského vzťahu medzi navrhovateľom a úpadcom vo forme spotrebiteľského úveru podľa § 1 ods. 2 Zákona č. 129/2010 Z.z. Úprava spotrebiteľských vzťahov v právnom poriadku SR vychádza zo základného princípu ochrany spotrebiteľa ako slabšej strany vo vzájomných zmluvných vzťahoch. Tomuto základnému zámeru je podriadená aj právna úprava týkajúca sa náležitostí zmlúv o spotrebiteľských úveroch vymedzených v § 9 Zákona č. 129/2010 Z.z. Okrem iného, kogentnou požiadavkou na náležitosti zmluvy o spotrebiteľskom úvere je v zmysle § 9 ods. 2 písm. k) (v znení účinnom do 31. 12. 2012) aj zákonná požiadavka, aby každá zmluva o spotrebiteľskom úvere obsahovala určenie výšky, počtu a termínov splátky istiny, úrokov a iných poplatkov.

Z citovaného ustanovenie § 9 ods. 2 písm. k) Zákona č. 129/2010 Z.z. vyplýva, že každá zmluva o spotrebiteľskom úvere musí jednoznačne identifikovať aká je výška, počet a termín splátok istiny, aká je výška, počet a termín splátok úrokov a iných poplatkov, t.j. zákon vyžaduje, aby pre lepšiu orientáciu spotrebiteľa ako slabšej zmluvnej strany mohol tento jednoznačne identifikovať plnenie si svojich povinností a prípadne identifikáciu svojich záväzkov, a to rozdelených na plnenie vo vzťahu k istine, k úrokom a iným poplatkom. Zmluva o spotrebiteľskom úvere musí preto obsahovať také zmluvné dojednania, z ktorých bude nepochybné, aké časť splátky je uhrádzaná spotrebiteľom na istinu, aká časť na úroky a iné poplatky. Účelom tohto ustanovenia v § 9 ods. 2 písm. k) Zákona č. 129/2010 Z.z., je informovanie spotrebiteľa, aby vedel rozlíšiť, aká časť splátky bude použitá na istinu, úrok a ďalšie poplatky, čo mu tiež umožňuje sa zorientovať v danej situácii, pretože potom nie je dostatočne určité, akú časť istiny zaplatil, ako bude s jeho platbou naložené a akú časť úveru platí na úroky a ďalšie poplatky, teda odplatu navrhovateľa. Uvedenú kogentnú požiadavku Zákona o spotrebiteľských úveroch v ustanovení § 9 ods. 2 písm. k), t.j. na presné rozlíšenie, aká časť splátky je určená na istinu a aká na úroky, nie je možné nahradiť uvedením celkovej výšky splátky, a to ani v tom prípade, keď z iných ustanovení zmluvy vyplýva výška úrokov a poplatkov. Citované ustanovenia paragrafu 9 ods. 2, písm. k) Zákona č. 129/2010 Z.z., má teda za cieľ v zrozumiteľnej forme informovať spotrebiteľa, ako bude s jeho splátkou naložené a najmä, aká časť úveru bude touto splátkou splatená okrem odplaty veriteľa. Ani jedna z predložených zmlúv o spotrebiteľských úveroch uzavretých medzi navrhovateľom a úpadcom uvedené údaje rozlíšenia splátky na istinu, úroky a poplatky neobsahuje, a ako bolo uvedené vyššie, uvedenie celkovej výšky splátky nemôže nahradiť kogentnú požiadavku zákona rozlíšenia jednotlivých splátok úveru, t.j. určenia, ktorá časť splátky úveru smeruje na istinu, úroky a iné poplatky.

Absencia týchto náležitostí zmlúv o spotrebiteľskom úvere je zákonodarcom preferovaná až do takej miery, že ich neuvedenie v písomnej forme je zo zákona sankcionované dôsledkom bezúročnosti a bezpoplatkovosti takto uzavretých úverov, ako sankcia pre dodávateľa, ktorý nerešpektuje zákon a tým vystavuje spotrebiteľa nerovnému postaveniu. Vzhľadom k tomu, že neuvedenie rozlíšenia splátok na istinu, úrok a poplatky podľa § 9 ods. 2 písm. k) je v zmysle § 11 ods. 1 písm. a) Zákona č. 129/2010 Z.z., sankcionované ako bolo uvedené vyššie tým, že takto uzavreté zmluvy s absenciou uvedených náležitostí sa považujú za bezúročné a bez poplatkov, potom všetky navrhovateľom predložené zmluvy o revolvingovom úvere súd na základe vyššie uvedeného považoval za bezúročné a bez poplatkov. V tejto súvislosti súd odkazuje na obdobnú judikatúru súdov SR, napr. rozhodnutie Krajského súdu Žilina sp. zn. 11Co/127/2015, ale aj napr. rozsudok tunajšieho súdu pod sp. zn. 13C/17/2015.

Na základe vyššie uvedeného záveru potom vyplýva, že pri pohľadávke uplatnenej pod poradovým č. 1 zo Zmluvy o revolvingovom úvere č. 8200032003 bol reálne poskytnutý úver úpadcovi 1 284,25 Eur, pričom splatený bol v sume vyššej, a to v časti 1 641,88 Eur, a preto navrhovateľovi nevznikol žiaden nárok na zaplatenie istiny, úrokov a ďalších nárokov vzhľadom na záver súdu o úvere bez úrokov a bez poplatkov podľa § 11 ods. 1 písm. a) Zákona č. 129/2010 Z.z. Pri pohľadávke pod poradovým č. 2 z úverovej zmluvy 8200033306 bolo reálne poskytnutý úver vo výške 873,08 Eur, pričom úpadca uhradil sumu vyššiu ako istina, a to vo výške 985,05 Eur a navrhovateľ preto nepreukázal vznik akéhokoľvek ďalšieho nároku voči úpadcovi. Pri pohľadávke uplatnenej pod poradovým č. 3 zo zmluvy o revolvingovom úvere č. 8200033308 bol úpadcovi reálne poskytnutý úver vo výške 1 284,25 Eur, ktorý bol úpadcom uhradený v sume vyššej, a to v čiastke 1 448,32 Eur, a teda navrhovateľ nepreukázal vznik akéhokoľvek ďalšieho nároku voči úpadcovi vzhľadom na úver, ktorý súd považoval za bez poplatkov a bez úrokov. Pri pohľadávke pod poradovým č. 4 podľa zmluvy o revolvingovom úvere č. 8500002722 bol reálne poskytnutý úver vo výške 1 027,21 Eur, ktorý bol úpadcom splatený vo vyššej sume, a to 1 031,06 Eur a navrhovateľovi preto nevznikol žiaden ďalší nárok z tejto zmluvy vo vzťahu k úpadcovi. Súd preto pri pohľadávkach uplatnených pod poradovým č. 1,2,3,4 návrh navrhovateľa zamietol v celom rozsahu tak, ako je uvedené vo výroku tohto rozhodnutia. Pri pohľadávke uplatnenej pod poradovým č. 5 zo Zmluvy o revolvingovom úvere č. 8500004205 bol poskytnutý navrhovateľom úver pre úpadcu vo výške 719,42 Eur, z ktorého uhradil úpadca navrhovateľovi 701,15 Eur a neuhradená zostala časť istiny vo výške 18,27 Eur, ktorá bola odporcom uznaná a v tejto časti bolo konanie zastavené z dôvodu späťvzatia návrhu. Keďže súd má v konaní preukázané, že v časti nesplatennej istiny z tohto úveru vo výške 18,27 Eur bol úpadca v omeškaní ku dňu vyhlásenia konkurzu, súd priznal z tejto nesplatennej časti istiny navrhovateľovi zákonný úrok z omeškania podľa § 517 ods. 2 Občianskeho zákonníka, nie však dohodnutý úrok podľa úverovej zmluvy. Z prihlášky pod poradovým č. 5 vyplýva, že úpadca mal byť v omeškaní so splatením 19. splátky. Splatnosť 19 splátky podľa zmluvy o revolvingovom úvere č. 8500004205 podľa dohodnutých zmluvných podmienok nastala ku dňu 17. 12. 2012 a ku dňu vyhlásenia konkurzu, t.j. do 09. 04. 2014 predstavuje zákonný úrok z omeškania z oneskorenej úhrady tejto časti 19. splátky podľa § 517 ods. 2 Občianskeho zákonníka v súlade s nariadením vlády č. 87/1995 Z.z., 8,75% ročne. Za obdobie od 17. 12. 2012 do 09. 04. 2014 z neuhradenej časti istiny 18,27 Eur predstavuje 8,75% zákonný úrok z omeškania 2,09 Eur. Súd preto určil dôvodnosť časti navrhovateľovej pohľadávky, a to v časti úrokov z omeškania vo výške 2,09 Eur z pohľadávky prihlásenej pod poradovým č. 5 v zmysle citovanej zmluvy o revolvingovom úvere 8500004205 tak, ako je uvedené vo výroku tohto rozhodnutia.

Pri zmluve o revolvingovom úvere č. 82000045026, ktorá bola prihlásená navrhovateľom pod poradovým č. 6 bol navrhovateľom poskytnutý reálne úver úpadcovi vo výške 1 027,21 Eur, z ktorého uhradil úpadca jeho časť vo výške 456,88 Eur a neuhradený zostatok istiny poskytnutého úveru predstavuje 570,33 Eur. Táto časť uplatnenej pohľadávky v časti istiny bola odporcom uznaná a po späťvzatí v tejto časti súd konanie zastavil. Keďže však súd má preukázané, že časť istiny v sume 570,33 Eur uhradená úpadcom nebola, dostal sa úpadca do omeškania so svojou povinnosťou vrátiť navrhovateľovi neuhradenú časť zostatku poskytnutej istiny úveru. V zmysle článku 13 bod 1. v prípade omeškania s úhradou splátky o viac ako 3 mesiace po lehote splatnosti, dochádza k vzniku nároku navrhovateľa na zosplatenie celého zostatku poskytnutého úveru. Keďže sa úpadca dostal do omeškania s úhradou 11 splátky úveru, ktorá uhradená nebola ani v lehote 3 mesiacov, a keďže splatnosť 11 splátky podľa uvedenej zmluvy nastala ku dňu 25. 04. 2013, potom uplynutím 3 mesiacov od splatnosti tejto splátky, a to odo dňa nasledujúceho po tejto 3 mesačnej lehote, t.j. od 26. 07. 2013 nastalo zosplatenie celej časti nesplatennej časti úveru vo výške 570,33 Eur. Súd preto priznal navrhovateľovi zákonný úrok z omeškania z neuhradenej časti istiny vo výške 570,33 Eur podľa § 517 ods. 2 Občianskeho zákonníka v súlade s Nariadením vlády č. 87/1995 Z.z., a to v sadzbe 8,5% ročne od 26. 07. 2013 do dňa vyhlásenia konkurzu, t.j. do 09. 04. 2014 v celkovej výške 34,26 Eur. Súd preto v tejto časti určil pravosť navrhovateľom prihlásenej pohľadávky, a to v časti

úroku z omeškania z neuhradeného zostatku istiny tak, ako bolo uvedené vyššie a ako je uvedené vo výroku tohto rozhodnutia. Keďže súd aj túto úverovú zmluvu považoval za zmluvu bez dohodnutých úrokov a dohodnutých poplatkov, bola priznaná a súdom určená len pravosť časti pohľadávky z dôvodu zákonných úrokov z omeškania z neuhradenej časti istiny úveru tak, ako bolo uvedené vyššie.

Vo zvyšnej časti súd návrh navrhovateľa zamietol, a to aj pri uplatnenej pohľadávke pod poradovým č. 5 a 6, okrem súdom určených zákonných úrokov z omeškania z reálne poskytnutej časti istiny úveru. Pokiaľ si navrhovateľ pri pohľadávkach pod poradovým č. 3,4,5 a 6 uplatnil aj náklady v súvislosti s uplatnením pohľadávky, vzhľadom k tomu, že súd považoval nároky navrhovateľa za nedôvodné v rozhodujúcej časti, nepriznal ani tieto nároky z uplatnenia pohľadávky v zmysle rozhodcovských, súdnych a exekučných konaní.

Zo všetkých predložených zmlúv o spotrebiteľských úveroch vyplýva, že podľa článku 8 bod. 1 mal navrhovateľovi vzniknúť nárok voči úpadcovi na započítanie sumy v súvislosti s umožnením odkladu splátok úveru v prospech úpadcu. Z predložených dokladov vyplýva, že zo žiadnej zmluvy o revolvingovom úvere neuhradil reálne navrhovateľ úpadcovi celú dohodnutú čiastku úveru, pričom táto celková čiastka úveru bola vždy znížená práve o výšku odplaty za umožnenie odkladu splátok podľa článku 8 bod. 1 úverových zmlúv. Vyššie uvedená odplata za umožnenie odkladu splátok úveru predstavuje pri všetkých zmluvách od 16,7 do 16,8% z celkovej hodnoty poskytnutého úveru. Z predloženého obsahu úverových zmlúv vyplýva, že sa jedná o zmluvné dojednania vopred pripravené, do ktorých sa len následne individualizovala výška uvedenej odplaty, ktorú mal úpadca uhrádzať navrhovateľovi. Nejedná sa teda o individuálne dohodnuté podmienky, pričom hoci reálne uvedená suma úpadcovi nebola vyplatená (vo výške zodpovedajúcej dohodnutej odplate za umožnenie odkladu splátok), bola táto suma započítaná navrhovateľom do celkovej výšky poskytnutého úveru so záväzkom úpadcu uhrádzať dohodnutými splátkami aj túto sumu, ktorá reálne vyplatená úpadcovi nebola. Takéto dojednanie súd považuje za jednoznačne nevýhodné, na ťarchu a ujmu spotrebiteľa, čo zvyšuje nerovnovážne postavenie navrhovateľa ako poskytovateľa úveru a úpadcu ako dlžníka z tohto úveru, pričom výška takto dohodnutej odplaty v každej zo zmlúv predstavuje viac ako 16% poskytnutého úveru. Súd zdôrazňuje, že výpočet neprijateľných podmienok v spotrebiteľských zmluvách podľa § 53 ods. 4 OZ je len deklarátorný, pričom podľa názoru súdu práve vyššie uvedené dojednania o reálnom znížení poskytnutého úveru bez toho, aby sa táto skutočnosť prejavila v znížení splátok značne poškodzuje postavenie úpadcu ako spotrebiteľa a súd preto takémuto zmluvnému dojednaniu nepriznal súdnu ochranu. Podľa názoru súdu okrem tohto, že takéto dojednanie považuje súd za neprijateľnú zmluvnú podmienku, podľa názoru súdu je aj v rozpore s princípom dobrých mravov podľa § 3 Občianskeho zákonníka, čo v tejto časti spôsobuje podľa názoru súdu absolútnu neplatnosť úverových zmlúv v tejto časti o poskytnutí odmeny za dohodnutú možnosť odkladu splátok úver. Navyše už pri poskytovaní úveru bola znížená celková suma vyplateného úveru o uvedenú čiastku bez ohľadu na to, že v čase poskytovania úveru nebolo zrejmé, či v budúcnosti úpadcu využije túto možnosť a požiada o uvedený odklad splátok úveru. Vzhľadom na vyššie uvedený charakter zmluvného dojednania, ktoré znižuje reálne vyplatenie úveru bez toho, aby sa táto skutočnosť prejavila v znížení splátok, vzhľadom na výšku týchto odmien v hodnote 1/6 celkovo poskytnutého úveru, považoval tieto dojednania súd za neprijateľné zmluvné podmienky, ktoré spĺňajú aj charakter konania v rozpore s dobrými mravmi podľa § 3 Občianskeho zákonníka s následnou absolútnou neplatnosťou v zmysle § 39 Občianskeho zákonníka.

Navrhovateľ ďalej poukazoval, že pri pohľadávkach pod poradovým č. 4,5 a 6 sa jedná o judikované pohľadávky vzhľadom na vydanie právoplatných rozhodcovských rozsudkov v zmysle uzavretých rozhodcovských zmlúv medzi navrhovateľom a úpadcom tak, ako bolo uvedené vyššie. V zásade navrhovateľ namietal skutočnosť, že v tomto incidenčnom konaní konkurzný súd nie je oprávnený zaoberať sa pravosťou uvedených pohľadávok, nakoľko sú judikované právoplatnými rozhodnutiami rozhodcovského súdu. V tejto súvislosti súd konštatuje, že v zmysle zaužívanej judikatúry vydanie rozhodcovského rozsudku pri rozhodovaní v incidenčných žalobách nebráni konkurznému súdu posúdiť, či vyššie uvedená rozhodcovská zmluva platne zakladá pôsobnosť rozhodcovského súdu a či na jej základe vydaný rozhodcovský rozsudok je záväzný a vykonateľný. Z predložených rozhodcovských zmlúv v spise na č.l. 123 až 125 jednoznačne vyplýva, že sa jedná o tzv. formulárové zmluvy dopredu pripravené s nemožnosťou úpadcu ako spotrebiteľa ovplyvniť znenie tejto zmluvy. Vzhľadom k tomu, že v jednom konaní bolo predložené vo vzťahu k jednému zmluvnému účastníkovi viacero textov rozhodcovských zmlúv s totožným znením, nemá súd v konaní preukázané, že sa jedná o individuálne dojednania medzi navrhovateľom a úpadcom. Vzhľadom k tomu, že uvedené rozhodcovské zmluvy

sa viažu na zmluvy o úvere súd je toho názoru, že nie je žiaden dôvod na ich vyňatie z celkového charakteru posudzovania vzťahu medzi navrhovateľom a úpadcom ako spotrebiteľského vzťahu vrátane uzatvárania rozhodcovských zmlúv. Súd sa preto zaoberal v danom prípade skutočnosťou, či uvedenými rozhodcovskými zmluvami bola platne založená právomoc rozhodcovského súdu na konanie a vydanie uvedených rozhodcovských rozsudkov.

Podľa § 3 ods. 1 Zákona č. 244/2002 Z.z., rozhodcovská zmluva je dohoda medzi zmluvnými stranami o tom, že všetky alebo niektoré spory, ktoré medzi nimi vznikli alebo vzniknú v určenom zmluvnom alebo inom právnom vzťahu sa rozhodnú v rozhodcovskom konaní.

Podľa § 4 ods. 1 Zákona č. 244/2002 Z.z., rozhodcovská zmluva môže mať formu osobitnej zmluvy alebo formu rozhodcovskej doložky k zmluve.

Podľa § 4 ods. 2 Zákona č. 244/2002 Z.z., rozhodcovská zmluva musí mať písomnú formu, inak je neplatná. Písomná forma je zachovaná ak je rozhodcovská zmluva obsiahnutá v dokumente podpísanom zmluvnými stranami alebo vo vzájomne vymenených listoch ak je dohodnutá telefaxom alebo pomocou iných telekomunikačných zariadení, ktoré umožňujú zachytenie obsahu rozhodcovskej zmluvy a označenie osôb, ktoré ju dohodli.

Súd je v danom prípade toho názoru, že aj v rámci incidenčného konania môže súd skúmať, či došlo k platnému založeniu právomoci rozhodcovského súdu (viď. napr. rozhodnutie NS ČR sp. zn. 29ICdo/30/2012 zo dňa 30. 10. 2014). Ako bolo uvedené vyššie, medzi navrhovateľom a úpadcom sa jedná o spotrebiteľský vzťah založený 6 zmluvami o spotrebiteľskom úvere vrátane 3 vyššie uvedených rozhodcovských zmlúv. Obdobne vo vzťahu ku možnosti preskúmania založenia právomoci rozhodcovských súdov dospel aj Najvyšší súd SR vo veci 6Cdo/1/2012 zo dňa 21. 03. 2012. Súd je v danom prípade toho názoru, že má oprávnenie prejudiciálne skúmať v incidenčnom konaní platné založenie právomoci rozhodcovského súdu a dospel k záveru, že samotné uzatvorenie rozhodcovských zmlúv ako osobitných zmlúv, a to v ten istý deň ako zmlúv o úveroch nie je dostatočným spôsobilým dôkazom o vóli úpadcu pristúpiť na uvedený, osobitný spôsob rozhodovania sporu. Súd zdôrazňuje, že povahu tzv. formulárovej zmluvy majú nielen vyššie uvedený 3 zmluvy o úvere, ale aj v ten istý deň k nim podpísané rozhodcovské zmluvy s textom, do ktorého jednoznačne podľa ich obsahu v spise na č.l. 123 a 125 úpadca ako spotrebiteľ nemal možnosť zasiahnuť. V daných prípadoch majú uvedené rozhodcovské zmluvy v spise na č.l. 123 až 125 podobu formulárových zmlúv, obdobných ako boli samotné zmluvy o revolvingových úveroch uzavreté v tých istých dňoch. Hoci uvedené zmluvy majú dojednania o tom, že uzavretie rozhodcovských zmlúv nie je podmienkou na poskytnutie revolvingových zmlúv, takéto formulárové dopredu pripravené vyjadrenia v zmluvách spochybňujú samotný obsah tohto znenia, navyše pokiaľ boli uzavreté v ten istý deň, ako samotné revolvingové zmluvy. Dôkazné bremeno o tom, že úpadcovi ako spotrebiteľovi boli jednoznačne a jasne poskytnuté zrozumiteľné informácie, čo znamená riešenie sporov v rozhodcovskom konaní zaťažuje navrhovateľa a preukázanie týchto okolností z jeho strany v konaní nebolo. Súd ďalej zdôrazňuje, že v zmysle predložených rozhodcovských zmlúv sa možná alternatíva riešenia sporov prostredníctvom všeobecných súdov alebo rozhodcov javí ako fiktívna vzhľadom k tomu, že v prípade veriteľa, ktorý podá návrh na rozhodcovský súd, t.j. v danom prípade navrhovateľ tento už urobil výber predpokladaný v rozhodcovskej zmluve a po tomto výbere je úpadca ako spotrebiteľ povinný sa tomuto rozhodcovskému konaniu podriaďiť. Ako už bolo uvedené vyššie ustanovenie § 53 ods. 4 Občianskeho zákonníka obsahuje len demonštratívny výpočet neprijateľných podmienok v spotrebiteľských zmluvách, z čoho potom vyplýva, že ako neprijateľnú zmluvnú podmienku môže súd vyhodnotiť aj takú, ktorá nespadá medzi neprijateľné zmluvné podmienky konkrétne vymedzené v tomto ustanovení. V danom prípade predložené rozhodcovské zmluvy majú podobu formulárovej zmluvy, ktoré boli predložené úpadcovi ako spotrebiteľovi spolu s podpisom revolvingových zmlúv v ten istý deň bez možnosti úpadcu ako spotrebiteľa ovplyvniť obsah takto dopredu pripravených zmluvných podmienok a bez preukázania zo strany navrhovateľa o dostatočnom informovaní o dôsledkoch uzavretia tejto rozhodcovskej zmluvy. Súd preto dospel k záveru, že podľa § 53 ods. 5 Občianskeho zákonníka, sú tieto rozhodcovské zmluvy ako neprijateľné podmienky absolútne neplatné. Súd preto neprihliadol na predloženie uvedených rozhodcovských rozsudkov, ktorými navrhovateľ odôvodňoval svoje uplatnené nároky pod prihláškami pod poradovými č. 4,5 a 6 (obdobne napr. rozhodnutie Krajského súdu Banská Bystrica, č.k. 12Coe/14/2014-41 zo dňa 30. 04. 2014, 13Coe/46/2015-44 zo dňa 12. 05. 2015).

Na záver súd len poukazuje na celkový nevyvážený charakter uvedených zmlúv o revolvingových úveroch v neprospech úpadcu ako spotrebiteľa, keďže reálne navrhovateľ poskytol úpadcovi v skutočnosti zo 6 úverových zmlúv sumu 6 215,42 Eur, z ktorej uhradil úpadca ako spotrebiteľ sumu 6 264,34 Eur, t.j. sumu vyššiu ako istina poskytnutých úverov a napriek tejto skutočnosti sa navrhovateľ v tomto konaní domáha od úpadcu určenia pohľadávky vo výške 13 452,19 Eur (v ktorej sume nie sú obsiahnuté náklady na uplatnenie pohľadávky). Celkovo teda navrhovateľom uplatnená suma 13 452,19 Eur (mimo nákladov na uplatnenie pohľadávky) spolu s úhradou už realizovanou úpadcom vo výške 6 215,42 Eur, predstavuje celkovo navrhovateľom uplatnený nárok 19 716,53 Eur, čo predstavuje viac ako 317% nárast poskytnutej istiny úverov. Záverom súd konštatuje, že neprimeraná výška dohodnutej odplaty za poskytnutie úveru bola v judikatúre Najvyššieho súdu SR dôvodom na posúdenie celej úverovej zmluvy za absolútne neplatnú, ktorá sa prieči dobrým mravom a je v rozpore so zásadami poctivého obchodného styku (rozhodnutie NS SR sp. zn. 4Obo 161/2007 zo dňa 06. 05. 2008).

Celkovo sa navrhovateľ domáhal určenia pravosti popretých pohľadávok v hodnote 15 045,62 Eur. Návrh bol dôvodný v časti uznania a čiastočného zastavenia konania vo výške 18,27 Eur a 570,33 Eur, čo predstavuje 588,06 Eur a v časti určenia pravosti pohľadávky vo výške 2,09 Eur a 34,26 Eur, čo predstavuje 36,35 Eur. Spolu bol návrh podaný dôvodne a navrhovateľ bol úspešný v časti o určenie pohľadávok vo výške 624,95 Eur a vo zvyšnej časti bol návrh navrhovateľa nedôvodný a jeho návrh bol zamietnutý. Odporca mal preto v konaní úspech v rozhodujúcej časti a v zmysle § 142 ods. 3 O.s.p. mu vznikol nárok na náhradu trov konania voči navrhovateľovi v celom rozsahu. Keďže odporca si nárok na náhradu trov konania neuplatnil, súd rozhodol, že mu nepriznáva právo na ich náhradu tak, ako je uvedené vo výroku tohto rozhodnutia.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku je prípustné odvolanie do 15 dní od jeho písomného doručenia vo vyhotovení dvojmo na Okresný súd Banská Bystrica.

V odvolaní musí byť uvedené, ktorému súdu je určené, kto ho robí, akej veci sa týka, čo sa ním sleduje, uvedenie rozhodnutia proti ktorému smeruje, v akom rozsahu sa toto rozhodnutie napáda, v čom sa rozhodnutie alebo postup súdu považuje za nesprávny, čoho sa odvolateľ domáha a musí byť podpísané a datované.

Odvolanie možno odôvodniť len tým, ak sa rozhodlo vo veci, ktorá nepatrí do právomoci súdov, ak ten kto v konaní vystupoval ako účastník, nemal spôsobilosť byť účastníkom konania, ak účastník konania nemal procesnú spôsobilosť a nebol riadne zastúpený, ak v tej istej veci sa už prv právoplatne rozhodlo alebo v tej istej veci sa už prv začalo konanie, ak sa nepodal návrh na začatie konania, hoci podľa zákona bol potrebný, ak účastníkovi konania sa postupom súdu odňala možnosť konať pred súdom, ak rozhodoval vylúčený sudca alebo bol súd nesprávne obsadený, ibaže namiesto samosudcu rozhodoval senát, ak súd prvého stupňa nesprávne právne posúdil vec, a preto nevykonal ďalšie navrhované dôkazy, ak konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci, ak súd prvého stupňa neúplne zistil skutkový stav veci, pretože nevykonal navrhnuté dôkazy, potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností, ak súd prvého stupňa dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam, ak doteraz zistený skutkový stav neobstojí, pretože sú tu ďalšie skutočnosti alebo iné dôkazy, ktoré doteraz neboli uplatnené (§205a), ak rozhodnutie súdu prvého stupňa vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci.

Ak si povinný nesplní dobrovoľne povinnosť, ktorú mu ukladá vykonateľné rozhodnutie, oprávnený môže podať návrh

na vykonanie exekúcie podľa Zákona č. 233/1995 Z.z..

Banská Bystrica dňa 21. 09. 2015